

MANGO (7) *sb m*

a jasne.

pl N mangowie (6). ◇ D mang(o)m (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

*Handlarz w krajach tureckich, zwłaszcza handlarz niewolników [mango – rostucharz, co frymarczy, podkoni BartBydg; – którzy przed czasy ludźmi kupczyli, mangones byli zwani Mącz 207d; ludokupiec, ludzi przekupien; wendetarz leda czego – mango Cn] (7) : Kiedykolwiek ieft wyprawá woienna Turecka przeciw Krześciánom/ zówždy Mángowie kupcy idą w towarzyŝtwie z Turki *BielKron* 261v; Kupcy Tureccy ktore zowiemy Mángowie gdy tám przyieżdżáią/ tárgnią ziemię ná łokieć *BielKron* 268v; iż fie dobrze ználi ná kámieniach y ná inych rzeczach iáko Mángowie *BielKron* 459, 261v *marg*, 268v *marg*, 459; [Kozacy] powinni dáć dziefięcinę z łupu trzećiego człowieká Celárzowi/ drugie ná fwoy pożytek Mángom przedáią *BielSpr* 53.*

Synonimy: ludzikrajca, ludziopzedawca, martahuz, martalaus, uwodziciel.

AL